

Wieś 12 km na pn-w od Krakowa w pobliżu drogi do Proszowic. Dwór i park ~~pałacowa~~ na pld. stoku lessowego wzgórza, opadającego ku stawom, słabo zaznacza się w krajobrazie wśród zabudowy wsi.

W XVII, XVIII i pocz XIX wieku własność Zeleńskich (Tomkiewicz str. 122)

1848 na planie katastralnym zaznaczona za dworem od pn duża kwatery podzielona swobodnie ścieżkami na 4 półkolisty części skupione wkoło klombu.

Stan obecny. Dwór położony w dużym parku krajobrazowym. Na w. od niego taras z ruinami starego dworu i narożnikiem grabowego szpalery w postaci prostokątnej altany, od której ku pn biegnie młody szpaler grabowy. Od pn i z. taras otaczają lipy i akacje. Przed kilku laty również na w pn-z narożu znajdowały się stare graby. Od pld poniżej, ślady drugiego tarasu, na nim nowy dwór.

Starodrzew. Graby w szpalerze o obwodach w pierśnicy od 1,5 m do 2,2 m. Przy nowym dworze stara lipa wg tradycji 300 letnia. Na środku dolnego tarasu okazały dąb, prócz tego szereg kilkudziesięcioletnich drzew łączących się już jednak z parkiem krajobrazowym.

Elementy architektoniczne. Stary dwór (dreniany z 1784 roku, zburzony w 1952) usytuowany był na górnym tarasie osiowo. ~~Krajobrazowa osiowość tarasu~~ Na dolnym tarasie w obrębie nowego dworu w jego pld. części dawny renesansowy lamus^{kaplica} (parter sklepiony kolebką z lunetami, kominiek) usytuowany względem ogrodu, narożnikowo, swobodnie.

Rekonstrukcja. Zachowane fragmenty pozwalają przypuszczać, że był to ogród jednoprzestrzenny, prostokątny o układzie raczej głębokim (por. Głębowice) prawdopodobnie 8 kwatery, opadający ku pld dwoma tarasami. Całość ramowały strzyżone szpalery grabowe z kwadratowymi altanami na narożnikach od pn (w planie ogrodu przypominające barokowe "uszy" portali) Wnętrze zajmowały zapewne ozdobne kwatery. Lipa przy lamusie (dawny dwór?) spełniała prawdopodobnie rolę altany (por. Aleksandrowice, Sławkowice, lub dęby we Wrzeszowicach i Głębowicach)

Datowanie. Sądząc z formy ogrodu (por. Kościelniki) rozmiarów grabów, formy altan, należałoby wiązać powstanie założenia z XVIII w.

Uwagi konserwatorskie. Ogród podlega postępującej dewastacji, podobnie park krajobrazowy o dużych wartościach plastycznych, koniecznym jest zabezpieczenie przed dalszym zniszczeniem.

Literatura:

Bogdanowski J. Ogrody włoskie. Ziemia. Kraków 1959. Nr. 7. str. 12.